

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I

Dispoziții generale

**Legalitatea
executării
pedepselor**

Art. 1. - Executarea pedepselor se realizează în conformitate cu dispozițiile Codului penal, ale Codului de procedură penală și ale prezentei legi.

**Temeiul executării
pedepselor**

Art. 2. - Pedepsele se execută numai în temeiul hotărârilor judecătorești de condamnare rămase definitive.

**Respectarea
demnității umane**

Art. 3. - Pedepsele se execută în condiții care să asigure respectarea demnității umane.

**Interzicerea
supunerii la
tortură,**

Art. 4. - (1) Se interzice supunerea oricărei persoane aflate în executarea unei pedepse la tortură, la tratamente inumane sau degradante ori la

**tratamente
inumane sau
degradante ori la
alte rele
tratamente**

alte rele tratamente.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale.

**Interzicerea
discriminării în
executarea
pedepselor**

Art. 5. - (1) În timpul executării pedepselor este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infecție HIV/SIDA sau alte temeuri.

(2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale.

**Judecătorul
delegat pentru
executarea
pedepselor
privative de
libertate și
judecătorul
delegat la
compartimentul
de executări
penale**

Art. 6. - (1) Executarea pedepselor se desfășoară sub supravegherea, controlul și autoritatea judecătorului delegat.

(2) Președintele curții de apel desemnează, anual, unul sau mai mulți judecători delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate pentru fiecare penitenciar aflat în circumscripția teritorială a curții de apel.

(3) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate supraveghează și controlează asigurarea legalității în executarea acestor pedepse și exercită celelalte atribuții stabilite prin prezenta lege.

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, desemnat pentru penitenciarul în a cărui circumscripție se află un centru de reținere și arestare preventivă sau un centru de arestare preventivă, supraveghează și controlează asigurarea legalității în executarea măsurilor preventive privative de libertate și

exercită celelalte atribuții stabilite prin prezenta lege.

(5) Pe durata exercitării atribuțiilor de judecător delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, acesta nu poate desfășura alte activități decât cele stabilite de prezenta lege.

(6) Judecătorul delegat la compartimentul de executări penale din cadrul fiecărei instanțe de executare, desemnat anual de președintele acestei instanțe, supraveghează și controlează asigurarea legalității în executarea pedepselor neprivative de libertate și exercită celelalte atribuții stabilite prin Codul de procedură penală, regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești și prin prezenta lege.

TITLUL II

Executarea pedepsei amenzii

Modul de executare a pedepsei amenzii

Art. 7. - (1) Executarea pedepsei amenzii în cazul nerespectării termenului de achitare integrală a acesteia sau a unei rate, când plata amenzii a fost eşalonată, se face potrivit dispozițiilor privind executarea silită a creanțelor bugetare și cu procedura prevăzută de aceste dispoziții.

(2) Executorii fiscali au obligația să comunice instanței de executare, la data achitării integrale a amenzii, executarea acesteia și să înștiințeze instanța cu privire la orice împrejurare care împiedică executarea.

TITLUL III

Executarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță potrivit Codului penal**Controlul executării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse potrivit Codului penal**

Art. 8. - (1) Controlul executării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor prevăzute în Codul penal, care pot fi dispuse în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, se asigură de judecătorul delegat la compartimentul de executări penale de la instanța de executare, direct sau prin intermediul consilierilor Serviciului de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor, în circumscripția căruia se află domiciliul, reședința sau locuința persoanei condamnate.

(2) Pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere, persoana condamnată poate solicita asistență și consiliere, care se acordă, potrivit legii, de consilierii Serviciului de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor.

Sesizarea instanței în cazul nerespectării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță

Art. 9. - În situația nerespectării măsurilor de supraveghere sau a obligațiilor prevăzute în Codul penal, dispuse în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, judecătorul delegat la compartimentul de executări penale, din oficiu sau la propunerea consilierilor Serviciului de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor, sesizează instanța de executare în vederea revocării suspendării.

**Măsurile de
supraveghere și
obligațiile dispuse
față de minor**

Art. 10 . - Dispozițiile art.8 și 9 se aplică în mod corespunzător în situația măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse față de minor în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau sub control.

TITLUL IV

Executarea pedepselor privative de libertate

CAPITOLUL 1

Organizarea executării pedepselor privative de libertate

Penitenciarele

Art. 11. - (1) Pedepsa detențiunii pe viață și a închisorii se execută în locuri anume destinate, denumite penitenciare.

(2) Penitenciarele se înființează prin hotărâre a Guvernului, au personalitate juridică și sunt în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Organizarea și funcționarea penitenciarelor se stabilesc prin regulament, aprobat prin ordin al ministrului justiției, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I și pe pagina de Internet a Ministerului Justiției și a Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(4) În cadrul penitenciarelor se pot înființa, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, secții interioare sau exterioare ale penitenciarelor, în raport cu regimurile de executare a pedepselor privative de libertate, categoriile de persoane condamnate și cerințele speciale de protecție ale anumitor categorii de persoane condamnate.

(5) Administrația Națională a Penitenciarelor stabilește penitenciarul în care persoana condamnată va executa pedeapsa privativă de libertate. La stabilirea penitenciarului, se va avea în vedere ca acesta să fie situat cât mai aproape de localitatea de domiciliu a persoanei condamnate.

Penitenciarele speciale

Art. 12. - (1) Pentru anumite categorii de persoane condamnate la pedepse privative de libertate se pot înființa penitenciare speciale, în condițiile art. 11 alin. (2).

(2) Penitenciarele speciale sunt:

- a) penitenciare pentru minori și tineri;
- b) penitenciare pentru femei;
- c) penitenciare-spital.

Secțiile speciale de arestare preventivă

Art. 13. - (1) În cadrul penitenciarelor se pot înființa secții speciale de arestare preventivă, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) În secțiile speciale de arestare preventivă din penitenciare pot fi deținute numai persoanele condamnate printr-o hotărâre definitivă la o pedeapsă privativă de libertate, care sunt cercetate în stare de arest preventiv în altă cauză, precum și persoanele arestate preventiv aflate în curs de judecată.

Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate

Art. 14. - În fiecare penitenciar se constituie o comisie pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, alcătuită din: directorul penitenciarului, directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, medicul

penitenciarului, șeful serviciului socio-educativ și un consilier din cadrul Serviciului de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor, în a cărei circumscripție teritorială se află penitenciarul, desemnat anual de directorul serviciului, psihologul și educatorul implicați în programul de reintegrare socială a persoanei condamnate.

Administrația Națională a Penitenciarelor

Art. 15. - (1) Administrația Națională a Penitenciarelor este instituția publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Justiției, având ca scop coordonarea și controlul activității unităților care se organizează și funcționează în subordinea sa.

(2) Organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Conducerea Administrației Naționale a Penitenciarelor este asigurată de un director general, numit prin ordin al ministrului justiției.

(4) Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor are calitatea de ordonator secundar de credite.

(5) Finanțarea Administrației Naționale a Penitenciarelor se asigură din subvenții acordate de la bugetul de stat și din venituri proprii.

(6) Veniturile obținute prin munca prestată de către persoanele condamnate vor fi folosite pentru îmbunătățirea condițiilor de detenție.

Siguranța penitenciarelor

Art. 16. - (1) Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a lua măsurile necesare pentru siguranța penitenciarelor,

precum și măsurile de pază, supraveghere, escortare, menținerea și restabilirea ordinii și disciplinei în rândul persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate și a persoanelor arestate preventiv, deținute în centrele de arestare preventivă sau în secțiile speciale din penitenciare.

(2) Măsurile necesare pentru siguranța penitenciarelor se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(3) Penitenciarele trebuie să dispună de amenajările, dispozitivele, personalul și mijloacele tehnice necesare pentru supravegherea și controlul perimetrelor, al spațiilor interioare și al căilor de acces, precum și de armamentul și muniția necesare.

(4) În cazul manifestărilor care tulbură ordinea și liniștea publică din cadrul penitenciarelor sau pun în pericol viața ori integritatea corporală a persoanelor sau securitatea bunurilor și care depășesc posibilitățile de intervenție ale Administrației Naționale a Penitenciarelor, poate fi solicitat sprijinul Ministerului Administrației și Internelor.

(5) În îndeplinirea atribuțiunilor ce-i revin, personalul din penitenciare poate folosi mijloacele tehnice din dotare, inclusiv armamentul, în condițiile legii.

**Protecția martorilor
care execută pedepse
privative de libertate**

Art. 17. - Administrația Națională a Penitenciarelor și administrația penitenciarului au obligația de a asigura, în condițiile legii, protecția și asistența martorului aflat în stare de pericol și ale martorului protejat care execută o pedeapsă

privativă de libertate sau este arestat preventiv.

CAPITOLUL 2

Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate

Dispoziții generale privind regimurile de executare a pedepselor privative de libertate

Art. 18. - (1) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate cuprind ansamblul de reguli care stau la baza executării pedepselor privative de libertate.

(2) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate sunt bazate pe sistemele progresiv și regresiv, persoanele condamnate trecând dintr-un regim în altul, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate trebuie să asigure respectarea și protejarea vieții, sănătății și demnității persoanelor private de libertate, a drepturilor și libertăților acestora, fără să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească persoana condamnată.

Felurile regimurilor de executare a pedepselor privative de libertate

Art. 19. - (1) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate sunt:

- a) regimul de maximă siguranță;
- b) regimul închis;
- c) regimul semideschis;
- d) regimul deschis.

(2) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate se diferențiază în raport cu gradul de limitare a libertății de mișcare a persoanelor condamnate, modul de desfășurare a activităților și condițiile de detenție.

Regimul de maximă siguranță

Art. 20. - (1) Regimul de maximă siguranță se aplică inițial persoanelor condamnate la pedeapsa detențiunii pe viață și persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani.

(2) În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.

(3) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim de maximă siguranță sunt supuse unor măsuri stricte de pază, supraveghere și escortare, sunt cazate, de regulă, individual, prestează muncă și desfășoară activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială în grupuri mici, în spații anume stabilite în interiorul penitenciarului, sub supraveghere continuă.

Categorii de persoane cărora nu li se aplică regimul de maximă siguranță

Art. 21. - (1) Regimul de maximă siguranță nu se aplică următoarelor persoane condamnate:

a) bărbații care au împlinit vârsta de 60 de ani și femeile care au împlinit vârsta de 55 de ani;

b) femeile însărcinate sau care au în îngrijire un copil în vârstă de până la un an;

c) minorii;

d) persoanele încadrate în gradul I de invaliditate, precum și cele cu afecțiuni locomotorii grave.

(2) Persoanele condamnate prevăzute la alin. (1) lit. a) vor executa pedeapsa privativă de libertate în regim închis. Persoanele condamnate

prevăzute la alin. (1) lit. b) - d) vor executa pedeapsa privativă de libertate în regim închis, pe perioada cât durează cauza care a impus neaplicarea regimului de maximă siguranță.

Regimul închis

Art. 22. - (1) Regimul închis se aplică inițial persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 15 ani.

(2) În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.

(3) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim închis sunt cazate, de regulă, în comun, prestează munca și desfășoară activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială în grupuri, în interiorul penitenciarului, sub pază și supraveghere.

(4) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim închis pot presta munca și în afara penitenciarului, sub pază și supraveghere continuă, cu aprobarea directorului penitenciarului.

Regimul semideschis

Art. 23. - (1) Regimul semideschis se aplică inițial persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.

(2) În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare

imediat inferior ca grad de severitate.

(3) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoțite în interiorul penitenciarului, prestează munca și desfășoară activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială sub supraveghere, în grupuri, în spații din interiorul penitenciarului care rămân deschise în timpul zilei.

(4) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis pot presta munca și în afara penitenciarului, sub supraveghere.

Regimul deschis

Art. 24. - (1) Regimul deschis se aplică inițial persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii de cel mult un an.

(2) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim deschis sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoțite în interiorul penitenciarului, pot presta munca și pot desfășura activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială în afara penitenciarului, fără supraveghere.

Stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate

Art. 25. – (1) Regimul de executare a pedepsei privative de libertate se stabilește, la primirea persoanei condamnate în primul penitenciar în care aceasta urmează să execute pedeapsa, de către comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

(2) Împotriva modului de stabilire a regimului de executare, persoana condamnată

poate formula plîngere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în termen de 3 zile de la data când a luat cunoștință de regimul de executare a pedepsei stabilit.

(3) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, la locul de deținere, de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate soluționează plîngerea în termen de 15 zile de la data primirii acesteia și pronunță, prin încheiere motivată, una dintre următoarele soluții:

a) admite plîngerea și dispune modificarea regimului de executare stabilit de comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate;

b) respinge plîngerea, dacă aceasta este nefondată.

(5) Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate în termen de 2 zile de la data pronunțării acesteia.

(6) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii.

(7) Contestația se judecă potrivit dispozițiilor art. 460 alin. 2 – 5 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

(8) Hotărârea judecătorei este definitivă.

**Schimbarea
regimului de
executare a
pedepselor privative
de libertate**

Art. 26. – (1) Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se dispune de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, la cererea persoanei condamnate sau la sesizarea comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate. Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate are obligația ca, o dată la 6 luni, să analizeze conduita persoanei condamnate și eforturile depuse de aceasta pentru reintegrare socială, întocmind un raport care se aduce la cunoștința persoanei condamnate, sub semnătură. În cazul în care comisia apreciază că se impune schimbarea regimului de executare, sesizează judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(2) Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul imediat inferior ca grad de severitate se poate dispune dacă persoana condamnată a avut o bună conduită și a făcut eforturi serioase pentru reintegrare socială, în special în cadrul activităților educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale, precum și în cadrul muncii prestate.

(3) Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate într-unul mai sever se poate dispune dacă persoana condamnată a comis o infracțiune sau o abatere disciplinară gravă, care o fac incompatibilă cu regimul în care execută pedeapsa privativă de

libertate și, prin conduita sa, afectează grav conviețuirea normală în penitenciar sau siguranța acestuia.

(4) Împrejurările prevăzute în alin. (2) sau alin. (3) sunt constatate de comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate printr-un raport, care se anexează cererii persoanei condamnate ori sesizării comisiei.

(5) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate dispune, prin încheiere motivată, cu privire la schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, numai după ascultarea persoanei condamnate, la locul de deținere, în termen de 15 zile de la primirea cererii sau sesizării.

(6) Când judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, prin încheierea de respingere fixează termenul după expirarea căruia cererea sau sesizarea va putea fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mare de 6 luni.

(7) Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate în termen de 2 zile de la data pronunțării acesteia.

(8) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii.

(9) Contestația se judecă potrivit dispozițiilor art. 460 alin.2 – 5 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

(10) Hotărârea judecătorească este definitivă.

**Individualizarea
regimului de
executare a
pedepselor privative
de libertate**

Art. 27. - (1) Individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se stabilește de comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, în funcție de conduita, personalitatea, vârsta, starea de sănătate și posibilitățile de reintegrare socială ale persoanei condamnate.

(2) Persoana condamnată este inclusă, ținând seama de criteriile prevăzute în alin. (1), în programe care urmăresc, în principal:

a) desfășurarea de activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială;

b) instruirea școlară;

c) formarea profesională.

(3) Programele prevăzute în alin. (2) sunt realizate de Serviciile de educație, consiliere psihologică și asistență socială din cadrul penitenciarelor, cu participarea consilierilor de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor, a voluntarilor, a asociațiilor și fundațiilor, precum și a altor reprezentanți ai societății civile.

(4) Pentru fiecare persoană condamnată se întocmește un plan de evaluare și intervenție educativă de către Serviciul de educație, consiliere psihologică și asistență socială din cadrul penitenciarului.

**Individualizarea
regimului de
executare a
pedepselor privative
de libertate în cazul
minorilor și tinerilor**

Art. 28. - (1) Minorii și tinerii aflați în executarea unei pedepse privative de libertate sunt incluși, pe durata executării pedepsei, în programe speciale de consiliere și asistență, în funcție de vârsta și de personalitatea fiecăruia. În sensul prezentei legi, se consideră tineri persoanele condamnate care nu au împlinit vârsta de 21 de ani.

(2) Programele speciale prevăzute în alin. (1) sunt realizate de Serviciile de educație, consiliere psihologică și asistență socială din cadrul penitenciarelor, cu participarea consilierilor de protecție a victimelor și de reintegrare socială a infractorilor, a voluntarilor, a asociațiilor și fundațiilor, precum și a altor reprezentanți ai societății civile.

(3) Dispozițiile art. 39 se aplică în mod corespunzător în cazul persoanelor condamnate prevăzute în alin. (1).

CAPITOLUL 3
Condițiile de detenție

**Primirea
persoanelor
condamnate**

Art. 29. - (1) Primirea în penitenciar a persoanelor condamnate se face pe baza mandatului de executare a pedepsei privative de libertate, după ce li se stabilește identitatea.

(2) Persoanele condamnate sunt primite cu dosarele individuale întocmite de organele de executare a mandatului de executare a pedepselor privative de libertate.

(3) Primirea persoanelor condamnate se face în spații special amenajate, femeile fiind separate de bărbați, iar minorii fiind separați de majori.

(4) Imediat după primirea persoanei

condamnată, administrația penitenciarului are obligația să comunice persoanei desemnate de persoana condamnată locul unde aceasta este deținută.

(5) Comunicarea prevăzută în alin. (4) se face în scris sau telefonic iar efectuarea acesteia se consemnează într-un proces verbal.

Locul de executare a pedepselor privative de libertate

Art. 30. - (1) Pedeapsa detențiunii pe viață și pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani se execută în penitenciare anume destinate sau în secții speciale ale celorlalte penitenciare.

(2) Pedeapsa închisorii de cel mult 15 ani se execută în penitenciare anume destinate.

(3) În cazurile prevăzute în art. 62 din Codul penal, executarea pedepsei închisorii se realizează în unități militare disciplinare.

Transferarea persoanelor condamnate

Art. 31. – (1) Transferarea persoanelor condamnate în alt penitenciar, ca urmare a schimbării regimului de executare a pedepselor privative de libertate sau pentru alte motive întemeiate, se dispune, la propunerea comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate sau la cererea persoanei condamnate, cu avizul comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Transferarea persoanelor condamnate în alt penitenciar, dacă este necesară activității unui organ judiciar, se dispune, la solicitarea organului judiciar de directorul penitenciarului, iar în cazul persoanelor condamnate solicitate

de mai multe organe judiciare în aceeași perioadă de timp, transferarea temporară se dispune de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Dispozițiile art. 29 alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător.

(4) Este interzisă transferarea în penitenciare, pentru o perioadă mai mare de 5 zile, a minorilor care execută măsura educativă a internării într-un centru de reeducare sau într-un institut medical-educativ.

(5) De asemenea, este interzisă transferarea, pentru o perioadă mai mare de 5 zile, a minorilor condamnați la pedepse privative de libertate în alte penitenciare decât cele pentru minori și tineri.

(6) Sumele stabilite și avansate de Administrația Națională a Penitenciarelor în condițiile prevăzute în alin. (5) se rețin din cota de 10 % consemnată pe numele persoanei condamnate conform art. 62 alin. (1) lit. a). Pentru diferența rămasă neachitată, dacă aceasta nu este plătită de persoana condamnată până la liberarea din penitenciar, Administrația Națională a Penitenciarelor emite ordin de imputare care constituie titlu executoriu. Dispozițiile art. 63 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Modul de executare a pedepselor privative de libertate de către femei și minori

Art. 32. - (1) Femeile condamnate la pedepse privative de libertate execută pedeapsa separat de condamnații bărbați.

(2) Minorii și tinerii condamnați la pedepse privative de libertate execută pedeapsa separat de condamnații majori sau în locuri de

deținere speciale.

Cazarea persoanelor condamnate

Art. 33. - (1) Persoanele condamnate sunt cazate individual sau în comun.

(2) Camerele de cazare și celelalte încăperi destinate persoanelor condamnate trebuie să dispună de iluminat natural și de instalațiile necesare asigurării iluminatului artificial corespunzător.

(3) Fiecărei persoane condamnate i se pune la dispoziție un pat.

(4) Normele minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor condamnate se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

Ținuta persoanelor condamnate

Art. 34. - (1) Persoanele condamnate poartă ținută civilă, indiferent de regimul de executare a pedepselor privative de libertate.

(2) În cazul în care persoanele condamnate nu dispun de ținută civilă personală, aceasta se asigură gratuit de către administrația penitenciarului.

Alimentația persoanelor condamnate

Art. 35. - (1) Administrația fiecărui penitenciar asigură condiții adecvate și personalul necesar pentru prepararea, distribuirea și servirea hranei, potrivit normelor de igienă a alimentației.

(2) Normele minime obligatorii de hrană se stabilesc prin ordin al ministrului justiției, după consultarea unor specialiști în nutriție.

Refuzul de hrană

Art. 36. - (1) În situația în care o persoană condamnată la o pedeapsă privativă de libertate refuză să primească hrana, judecătorul delegat

pentru executarea pedepselor privative de libertate, la sesizarea directorului penitenciarului, are obligația să audieze de îndată persoana condamnată și să îi solicite o declarație scrisă, pentru a cunoaște motivele care au determinat luarea acestei hotărâri. Dacă persoana condamnată refuză să dea declarație, se consemnează aceasta într-un proces-verbal întocmit de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(2) După audierea persoanei condamnate, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate dispune măsurile legale care se impun sau face propuneri în acest sens directorului penitenciarului.

(3) Directorul penitenciarului ia măsuri pentru ca persoana condamnată, care refuză să primească hrana, să fie transferată în infirmeria penitenciarului, unde este ținută sub supravegherea atentă a personalului medical, care asigură persoanei condamnate asistența medicală corespunzătoare, astfel încât viața acesteia să nu fie pusă în pericol.

(4) Ieșirea din refuzul de hrană se consemnează într-o declarație scrisă și semnată de persoana condamnată, dată în prezența judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

Imobilizarea persoanelor condamnate

Art. 37. - (1) Persoanele condamnate pot fi temporar imobilizate, cu mijloacele din dotare, pentru a preveni un pericol real și concret în următoarele cazuri:

a) pentru a împiedica evadarea sau actele

violente ale deținuților;

b) pentru a întrerupe acțiunile de vătămare corporală a altei persoane sau a sa ori de distrugere a unor bunuri.

(2) Este interzisă imobilizarea persoanelor condamnate cu lanțuri iar imobilizarea cu cătușe, cămăși de forță sau alte forme de imobilizare a corpului este permisă doar în situații excepționale.

(3) Folosirea mijloacelor de constrângere trebuie să fie proporțională cu starea de pericol, să se aplice numai pe perioada necesară și doar atunci când nu există o altă modalitate de înlăturare a pericolului și să nu aibă niciodată caracterul unei sancțiuni.

(4) Utilizarea mijloacelor de constrângere trebuie autorizată în prealabil de către directorul penitenciarului, cu excepția cazurilor în care urgența nu permite acest lucru, situație care va fi de îndată adusă la cunoștința directorului.

(5) Utilizarea și încetarea utilizării oricărui mijloc de constrângere se comunică de îndată judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, cu arătarea detaliată a faptelor care le-au determinat.

CAPITOLUL 4

Drepturile și obligațiile persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate

Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate

Art. 38. - (1) Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate nu poate fi îngădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege.

(2) Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute în prezentul

capitol, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot face plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată.

(3) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, la locul de deținere de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate poate proceda la ascultarea oricărei alte persoane, în vederea aflării adevărului.

(5) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate soluționează plângerea, prin încheiere motivată, în termen de 10 zile de la primirea acesteia și pronunță una din următoarele soluții:

a) admite plângerea și dispune anularea, revocarea sau modificarea măsurii luate de către administrația penitenciarului;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată.

(6) Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate în termen de 2 zile de la data pronunțării acesteia.

(7) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen

de 5 zile de la comunicarea încheierii.

(8) Contestația se judecă potrivit dispozițiilor art. 460 alin. 2 - 5 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

(9) Hotărârea judecătorească este definitivă.

**Asigurarea
respectării
drepturilor
persoanelor aflate în
executarea
pedepselor privative
de libertate**

Art. 39. - (1) Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(2) Reprezentanții organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul protecției drepturilor omului pot vizita penitenciarele și pot lua contact cu persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate, cu acordul directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Întrevederile dintre reprezentanții organizațiilor neguvernamentale prevăzute în alin. (2) și persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate se desfășoară în condiții de confidențialitate, sub supraveghere vizuală.

**Libertatea
conștiinței, a
opiniilor și libertatea
credințelor religioase**

Art. 40. - (1) Libertatea conștiinței și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase ale persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate nu pot fi îngrădite.

(2) Persoanele condamnate pot participa, pe baza liberului consimțământ, la servicii sau întruniri religioase organizate în penitenciare și pot procura și deține publicații cu caracter religios, precum și obiecte de cult.

Dreptul la informație

Art. 41. - (1) Dreptul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate de a avea acces la informațiile de interes public nu poate fi îngrădit.

(2) Accesul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate la informațiile de interes public se realizează în condițiile legii.

(3) Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru asigurarea aplicării dispozițiilor legale privind liberul acces la informațiile de interes public pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Dreptul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate la informații de interes public se realizează și prin publicații, emisiuni radiofonice și televizate sau orice alte mijloace autorizate de către administrația penitenciarului.

Dreptul la consultarea documentelor de interes personal

Art. 42. - (1) Persoana condamnată sau orice altă persoană, cu acordul persoanei condamnate, are acces la dosarul individual, la dosarul medical și la rapoartele de incident și poate obține, la cerere, fotocopii ale acestora.

(2) Consultarea documentelor prevăzute în alin. (1) se face în prezența unei persoane desemnate de directorul penitenciarului.

Măsuri pentru asigurarea accesului la dispozițiile legale și documentele

Art. 43. - (1) Prevederile Codului penal și ale Codului de procedură penală referitoare la executarea pedepselor privative de libertate, prezenta lege, regulamentul de aplicare a

**privind executarea
pedepselor privative
de libertate**

dispozițiilor acesteia, ordinele emise în temeiul legii, Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public și Hotărârea Guvernului nr. 123/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și regulamentul de ordine interioară a penitenciarului sunt puse la dispoziția persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, în limba română sau în limba pe care o înțeleg, imediat după primirea în penitenciar.

(2) Textele prevederilor legale la care se face referire în alin. (1) se pun la dispoziție persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, în penitenciare, în locuri accesibile.

(3) În cazul persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate care au deficiențe de comunicare, punerea la dispoziție a prevederilor legale la care se face referire în alin. (1) se realizează prin folosirea unor modalități care să permită înțelegerea acestora.

(4) Aducerea la îndeplinire a dispozițiilor alin. (1) - (3) se consemnează într-un proces-verbal.

**Dreptul de
petiționare**

Art. 44. - (1) Dreptul de petiționare al persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate este garantat.

(2) Petițiile și răspunsul la acestea au caracter confidențial și nu pot fi deschise sau reținute.

(3) În sensul prezentei legi, termenul petiție include orice cerere sau sesizare adresată

autorităților publice, instituțiilor publice, organelor judiciare, instanțelor sau organizațiilor internaționale.

Dreptul la corespondență

Art. 45. - (1) Dreptul la corespondență al persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate este garantat.

(2) Corespondența are caracter confidențial și nu poate fi deschisă sau reținută decât în limitele și condițiile prevăzute de lege.

(3) În scopul prevenirii introducerii în penitenciar, prin intermediul corespondenței, a drogurilor, substanțelor toxice, explozibililor sau a altor asemenea obiecte a căror deținere este interzisă, corespondența poate fi deschisă, fără a fi citită, în prezența persoanei condamnate.

(4) Corespondența poate fi deschisă și reținută dacă există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni. Persoana aflată în executarea pedepsei privative de libertate este înștiințată, în scris, de îndată, cu privire la luarea acestor măsuri, iar corespondența reținută se clasează într-un dosar special care se păstrează de administrația penitenciarului.

(5) Deschiderea și reținerea corespondenței, potrivit alin. (4), se pot face numai pe baza dispozițiilor emise, în scris și motivat, de către judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(6) Dispozițiile alin. (3) și (4) nu se aplică în cazul corespondenței cu apărătorul, cu organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției drepturilor omului, precum și cu instanțele sau

organizațiile internaționale a căror competență este acceptată ori recunoscută de România.

(7) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot primi și expedia scrisori în limba maternă, cu respectarea prevederilor din alin. (1) - (6).

Măsuri pentru asigurarea exercitării dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență

Art. 46. - (1) Pentru asigurarea exercitării dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență, directorul penitenciarului are obligația de a lua măsurile corespunzătoare pentru punerea la dispoziția persoanei condamnate a materialelor necesare, precum și pentru instalarea de cutii poștale în interiorul penitenciarului.

(2) Petițiile și corespondența sunt colectate de către personalul furnizorului de servicii poștale, căruia i se asigură accesul în interiorul penitenciarului.

(3) Personalul furnizorului de servicii poștale este însoțit în interiorul penitenciarului de o persoană anume desemnată de directorul penitenciarului.

(4) Răspunsul la petiții și corespondența adresată persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate se predau, de îndată, destinatarului, sub semnătură.

(5) Cheltuielile ocazionate de exercitarea dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență sunt suportate de către persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate. În cazul în care aceste persoane nu dispun de mijloacele bănești necesare, cheltuielile pentru exercitarea dreptului de petiționare prin cereri și sesizări

adresate organelor judiciare, instanțelor sau organizațiilor internaționale a căror competență este acceptată ori recunoscută de România și cele pentru exercitarea dreptului la corespondență cu familia, apărătorul și organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției drepturilor omului sunt suportate de către administrația penitenciarului.

Dreptul la convorbiri telefonice

Art. 47. - (1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul să efectueze convorbiri telefonice de la telefoanele publice cu cartelă, instalate în penitenciare. Convorbirile telefonice au caracter confidențial și se efectuează sub supraveghere vizuală.

(2) Pentru asigurarea exercitării dreptului la convorbiri telefonice, directorul penitenciarului are obligația de a lua măsurile necesare pentru instalarea de telefoane publice cu cartelă, în interiorul penitenciarului.

(3) Cheltuielile ocazionate de efectuarea convorbirilor telefonice sunt suportate de către persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot efectua convorbiri telefonice în limba maternă, cu respectarea prevederilor alin.(1)-(3).

Dreptul la plimbare zilnică și dreptul de a primi vizite

Art. 48. - (1) Fiecărei persoane condamnate i se asigură zilnic, atunci când condițiile climaterice permit, plimbarea în aer liber timp de minimum o oră. Dacă condițiile climaterice nu permit plimbarea în aer liber,

aceasta se asigură într-un alt spațiu corespunzător.

(2) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul de a primi vizite, în spații special amenajate, sub supravegherea vizuală a personalului administrației penitenciarului.

(3) Persoanele aflate în vizită sunt supuse controlului specific.

(4) Durata și periodicitatea vizitelor se stabilesc prin ordin al ministrului justiției, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul de a primi, oricând, în condiții de confidențialitate, vizite ale apărătorului.

(6) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot comunica în limba maternă atât între ele, cât și cu persoanele care le vizitează.

Dreptul de a primi bunuri

Art. 49. - (1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul de a primi bunuri.

(2) Numărul și greutatea pachetelor care pot fi primite de persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate, precum și bunurile care pot fi primite, păstrate și folosite de aceste persoane se stabilesc prin ordin al ministrului justiției, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot primi sume de bani, care se consemnează în fișa contabilă

nominală.

(4) Cotele din sumele de bani cuvenite persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate pentru munca prestată, sumele primite de la persoane fizice sau juridice în timpul executării pedepsei și sumele aflate asupra lor la primirea în penitenciar pot fi folosite pentru exercitarea dreptului de petiționare, a dreptului la corespondență și a dreptului la convorbiri telefonice, pentru efectuarea examenului medical prevăzut în art. 51 alin. (4), pentru cumpărarea de bunuri, sprijinirea familiei sau alte asemenea scopuri, pentru repararea pagubelor cauzate bunurilor puse la dispoziție de administrația penitenciarului și pentru plata transportului până la domiciliu la punerea în libertate.

(5) În situația în care persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate nu dispun de mijloace bănești, la punerea în libertate, Administrația Națională a Penitenciarelor va asigura acestora contravaloarea transportului până la domiciliu la nivelul tarifelor practicate de Societatea Națională a Căilor Ferate Române.

(6) Bunurile interzise și sumele de bani găsite asupra persoanelor private de libertate, cu prilejul perchezițiilor, se confiscă. Bunurile confiscate se valorifică sau se distrug potrivit legii, iar sumele de bani se păstrează și se folosesc în condițiile prevăzute în alin. (4).

Dreptul la asistență medicală

Art. 50. - (1) Dreptul la asistență medicală al persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate este garantat.

(2) Asistența medicală în penitenciare se

asigură ori de câte ori este necesar sau la cerere, cu personal calificat, în mod gratuit, potrivit legii.

(3) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate beneficiază în mod gratuit de tratament medical și de medicamente.

Examenul medical

Art. 51. - (1) Examenul medical al persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate se realizează la primirea în penitenciare și, în timpul executării pedepsei, în mod periodic.

(2) Examenul medical se realizează în condiții de confidențialitate.

(3) Medicul care efectuează examenul medical are obligația de a sesiza procurorul în cazul în care constată că persoana condamnată a fost supusă la tortură, tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente, precum și obligația de a consemna în fișa medicală cele constatate și declarațiile persoanei condamnate în legătură cu acestea sau cu orice altă agresiune declarată de persoana condamnată.

(4) În cazurile prevăzute în alin. (3), persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate are dreptul de a cere să fie examinată, la locul de deținere, de un medic legist sau de un medic din afara sistemului penitenciar, desemnat de persoana condamnată. Constatările medicului din afara sistemului penitenciar se consemnează în fișa medicală a persoanei condamnate, iar certificatul medico-legal se anexează la fișa medicală, după ce persoana condamnată a luat cunoștință de conținutul său, sub semnătură.

(5) Cheltuielile ocazionate de examenul medical prevăzut în alin. (4) se suportă de către solicitant.

Asistența medicală în cazuri speciale

Art. 52. - (1) Femeile condamnate la pedepse privative de libertate care sunt însărcinate beneficiază de asistență medicală prenatală și postnatală, luându-se măsuri pentru ca nașterea să aibă loc în afara penitenciarului. Administrația penitenciarului ia măsuri pentru ca persoana condamnată, la solicitarea acesteia, să își poată îngriji copilul până la vârsta de un an.

(2) La împlinirea vârstei de un an sau anterior, copilul poate fi dat în îngrijire, cu acordul mamei, familiei sau persoanei indicate de aceasta.

(3) În cazul în care copilul nu poate fi dat în îngrijirea familiei sau persoanei indicate de mamă, copilul poate fi încredințat pe toată durata de detenție a mamei, cu acordul acesteia, unei instituții specializate, cu înștiințarea autorităților competente pentru protecția copilului.

Dreptul la asistență diplomatică

Art. 53. - (1) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate care au altă cetățenie decât cea română au dreptul de a se adresa reprezentanțelor diplomatice sau consulare în România ale statului ai cărui cetățeni sunt și de a fi vizitați de funcționarii acestor reprezentanțe diplomatice sau consulare, în condiții de confidențialitate.

(2) Administrația penitenciarului are obligația să coopereze cu instituțiile prevăzute

în alin. (1) pentru realizarea asistenței diplomatice a persoanelor condamnate.

(3) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, cu statut de refugiați sau apatrizi, precum și persoanele condamnate care au altă cetățenie decât cea română, al căror stat nu este reprezentat diplomatic sau consular în România, pot solicita administrației penitenciarului să contacteze autoritatea internă sau internațională competentă și pot fi vizitați de reprezentanții acesteia, în condiții de confidențialitate.

Dreptul la încheierea unei căsătorii

Art. 54. - (1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul la încheierea unei căsătorii în penitenciar, în condițiile legii.

(2) Administrația penitenciarului are obligația de a asigura condițiile necesare încheierii căsătoriei.

(3) După încheierea căsătoriei soții pot rămâne în penitenciar, într-o cameră separată, timp de 48 de ore, cu acordul directorului penitenciarului.

(4) În certificatul de căsătorie, la locul încheierii căsătoriei se înscrie localitatea în a cărei rază teritorială este situat penitenciarul.

(5) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis sau deschis pot încheia căsătoria în localitatea în care domiciliază sau în localitatea în a cărei rază teritorială este situat penitenciarul, cu acordul directorului penitenciarului, și pot primi în acest scop o învoire de până la 5 zile.

**Obligațiile
persoanelor
condamnate**

Art. 55. - (1) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate au următoarele obligații:

a) să respecte prevederile prezentei legi, ale regulamentului de aplicare a dispozițiilor acesteia, ale ordinelor emise în baza legii și ale regulamentului de ordine interioară a penitenciarului, după punerea lor la dispoziție potrivit art. 43;

b) să respecte regulile de igienă colectivă și individuală;

c) să se supună percheziției corporale ori de câte ori această măsură este necesară, în condițiile prevăzute în regulamentul de aplicare a legii;

d) să întrețină în mod corespunzător bunurile încredințate de administrația penitenciarului și bunurile din dotarea unităților unde prestează munca.

(2) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate răspund civil, material, disciplinar sau penal, după caz, pentru faptele săvârșite în timpul executării pedepselor privative de libertate, potrivit legii.

**Drepturile și
obligațiile
persoanelor internate
în centrele de
reeducare sau în
institutele
medical-educative**

Art. 56. - Dispozițiile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător persoanelor internate în centrele de reeducare sau în institutele medical-educative.

CAPITOLUL 5

Munca prestată de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate**Dispoziții generale privind munca prestată**

Art. 57. - (1) Munca prestată de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate este remunerată, cu excepția activităților cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului și a celor desfășurate în caz de calamitate.

(2) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate care sunt apte de a munci, cu acordul lor, pot presta o muncă în raport cu calificarea și aptitudinile lor, precum și activități necalificate.

(3) Minorii condamnați la pedepse privative de libertate, care au împlinit vârsta de 15 ani, pot presta o muncă potrivită cu dezvoltarea fizică, aptitudinile și cunoștințele lor, numai la cererea acestora și cu acordul părinților sau al reprezentanților legali, dacă nu le este periclitată sănătatea.

(4) Minorii condamnați la pedepse privative de libertate, care au împlinit vârsta de 16 ani, pot presta o muncă, numai la cererea acestora.

(5) Persoanele condamnate care au împlinit vârsta de 60 de ani pentru bărbați și 55 de ani pentru femei pot presta o muncă, numai la cererea acestora.

(6) Folosirea la muncă a fiecărei persoane condamnate se face numai cu avizul medicului penitenciarului.

(7) Dispozițiile legale referitoare la protecția muncii se aplică în mod corespunzător.

(8) Persoana condamnată care, în timpul

executării pedepsei, a devenit incapabilă de muncă în urma unui accident sau a unei boli profesionale beneficiază de pensie de invaliditate, în condițiile legii.

(9) Diplomele, certificatele sau orice alte documente care atestă însușirea unei meserii, calificarea sau recalificarea profesională în cursul executării pedepsei sunt recunoscute, în condițiile legii, de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei sau de Ministerul Educației și Cercetării.

(10) Este asimilată muncii prestate de persoanele condamnate participarea acestora la activități de instruire școlară și formare profesională.

Munca prestată în cazuri speciale

Art. 58. - Femeile condamnate la pedepse privative de libertate care sunt însărcinate, cele care au născut în perioada detenției și au în îngrijire copii în vârstă de până la un an, precum și minorii condamnați la pedepse privative de libertate nu pot presta munca în timpul nopții sau în locuri vătămătoare, periculoase ori care prezintă un grad de risc pentru sănătatea sau integritatea persoanelor condamnate ori pentru dezvoltarea minorilor condamnați.

Durata muncii prestate

Art. 59. - (1) Durata muncii prestate de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate este de 8 ore pe zi și nu mai mult de 40 de ore pe săptămână.

(2) Pentru persoanele prevăzute în art. 58, durata zilei de muncă nu poate depăși 6 ore pe zi și 30 de ore pe săptămână.

(3) Persoanele condamnate la pedepse

privative de libertate, pe baza acordului scris al acestora, pot presta munca în program de 10 ore pe zi și nu mai mult de 50 de ore pe săptămână, acordându-li-se drepturile bănești cuvenite pentru acest program de muncă.

(4) Munca în timpul nopții poate fi prestată cu acordul scris al persoanelor condamnate, dar nu mai mult de 7 ore pe noapte și 35 de ore pe săptămână.

(5) Persoanele condamnate beneficiază de cel puțin o zi pe săptămână pentru odihnă.

Regimul de prestare a muncii

Art. 60. - (1) Munca persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate în penitenciar se realizează:

a) în regim de prestări de servicii pentru operatorii economici, persoane fizice sau persoane juridice, în interiorul sau exteriorul penitenciarului;

b) în regie proprie;

c) în interesul penitenciarului, pentru activități cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului;

d) în caz de calamitate.

(2) Administrația penitenciarului poate încheia contracte de prestări de servicii cu operatori economici, persoane fizice sau persoane juridice, interesați în folosirea la muncă a persoanelor condamnate.

Plata muncii prestate

Art. 61. - (1) Veniturile realizate de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pentru munca prestată nu constituie venituri salariale și se impozitează potrivit prevederilor legale care reglementează

impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice.

(2) Veniturile realizate nu pot fi mai mici decât salariul minim pe economie, în raport cu programul de muncă.

(3) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate care participă la cursuri de școlarizare sau de calificare ori recalificare profesională primesc lunar, pe durata cursurilor, o remunerație egală cu salariul minim pe economie.

Repartizarea veniturilor

Art. 62. - (1) Veniturile prevăzute în art. 61 se încasează de către administrația penitenciarului în care persoana condamnată execută pedeapsa privativă de libertate și se repartizează după cum urmează:

a) 30% din venit revine persoanei condamnate, care poate folosi pe durata executării pedepsei 90% din acesta, iar 10% se consemnează pe numele său, urmând să fie încasat, împreună cu dobânda aferentă, în momentul punerii în libertate;

b) 70% din venit revine Administrației Naționale a Penitenciarelor, constituind venituri proprii care se încasează, se contabilizează și se utilizează potrivit dispozițiilor legale privind finanțele publice.

(2) În cazul în care persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate a fost obligată la plata de despăgubiri civile, care nu au fost achitate până la data primirii în penitenciar, o cotă de 50% din procentul prevăzut la alin. (1) lit. a) se utilizează pentru repararea prejudiciului cauzat părții civile.

Recuperarea pagubelor

Art. 63. - (1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate răspund pentru prejudiciile cauzate din vina lor la locul de detenție sau la locul de muncă.

(2) Prejudiciul cauzat la locul de detenție se repară pe baza ordinului de imputare emis de către directorul penitenciarului. Ordinul constituie titlu executoriu.

(3) Împotriva ordinului de imputare, persoana condamnată poate face contestație, în termen de 30 de zile de la data primirii acestuia, la judecătoria în circumscripția căreia este situat penitenciarul.

(4) Persoanele condamnate nu răspund pentru pagubele provocate de uzul normal al bunurilor încredințate spre folosință sau pentru cele provenite din riscul normal al muncii.

CAPITOLUL 6

Activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, instruirea școlară și formarea profesională a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate

Activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială

Art. 64. - (1) Activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială se organizează în fiecare penitenciar și au ca scop reintegrarea socială a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate.

(2) În fiecare penitenciar funcționează o bibliotecă. Fondul de carte este asigurat de Administrația Națională a Penitenciarelor, din venituri proprii, sponsorizări și donații.

Instruirea școlară

Art. 65. - (1) În penitenciare se organizează cursuri de școlarizare pentru ciclul primar, gimnazial și liceal.

(2) Cursurile de școlarizare a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate se organizează și se desfășoară în condițiile stabilite de Ministerul Educației și Cercetării împreună cu Ministerul Justiției, cu personal didactic asigurat și salarizat de inspectoratul școlar în a cărei rază teritorială este situat penitenciarul.

(3) În diplome nu se fac mențiuni cu privire la absolvirea cursurilor în stare de deținere.

(4) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot urma cursuri de învățământ universitar în forma frecvență redusă.

(5) Cheltuielile legate de instruirea școlară sunt suportate de Ministerul Educației și Cercetării și Administrația Națională a Penitenciarelor, iar în cazul cursurilor de învățământ universitar, de persoanele condamnate sau de alte persoane fizice ori juridice.

Formarea profesională

Art. 66. - (1) Formarea profesională a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate se realizează, în funcție de opțiunile și aptitudinile lor, prin cursuri de calificare și recalificare, stabilite de administrația penitenciarului împreună cu Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă sau cu structurile teritoriale ale acesteia. În certificatul

de absolvire nu se fac mențiuni cu privire la desfășurarea cursurilor în stare de deținere.

(2) Cursurile se organizează la unitățile care funcționează în cadrul penitenciarelor sau la unități stabilite în acest scop prin acorduri încheiate între administrația penitenciarului și fiecare unitate în parte.

(3) Cheltuielile legate de formarea profesională sunt suportate de Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Administrația Națională a Penitenciarelor sau de alte persoane fizice ori juridice.

(4) Condițiile privind organizarea instruirii școlare și a formării profesionale vor fi stabilite prin regulamentul de aplicare al prezentei legi.

**Dispoziții speciale
privind minorii
condamnați la
pedepse privative de
libertate**

Art. 67. - (1) Minorilor condamnați la pedepse privative de libertate li se asigură condiții pentru participarea la activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială adecvate nevoilor și personalității lor, precum și pentru efectuarea studiilor și dobândirea unei calificări profesionale, în funcție de opțiunile și aptitudinile lor.

(2) Cursurile de calificare și recalificare profesională a minorilor condamnați la pedepse privative de libertate sunt stabilite de administrația penitenciarului împreună cu Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă sau cu structurile teritoriale ale acesteia.

(3) Cheltuielile legate de instruirea școlară și formarea profesională a persoanelor prevăzute în alin. (1) sunt suportate de Ministerul

Educației și Cercetării, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Administrația Națională a Penitenciarelor sau de alte persoane fizice ori juridice.

CAPITOLUL 7

Recompense, abateri și sancțiuni disciplinare

SECȚIUNEA 1

Recompense

Felurile recompenselor

Art. 68. - (1) Persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate, care au o bună conduită și au dovedit stăruință în muncă sau în cadrul activităților educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale, li se pot acorda următoarele recompense:

a) încredințarea unei responsabilități în cadrul activităților prevăzute în art. 64;

b) ridicarea unei sancțiuni disciplinare aplicate anterior;

c) suplimentarea drepturilor la pachete și vizite;

d) acordarea de premii constând în materiale pentru activități ocupaționale;

e) permisiunea de ieșire din penitenciar pentru o zi, dar nu mai mult de 15 zile pe an;

f) permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 5 zile, dar nu mai mult de 25 zile pe an;

g) permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 10 zile, dar nu mai mult de 30 de zile pe an.

(2) Recompensele prevăzute în alin. (1) lit. a) - e) pot fi acordate de comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, la propunerea șefului secției unde este deținută persoana condamnată iar recompensele prevăzute în alin. (1) lit. f) și g) pot fi acordate de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, la propunerea comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

Permisiunea de ieșire din penitenciar

Art. 69. - (1) Permisiunea de ieșire din penitenciar poate fi acordată în condițiile art. 68, în următoarele cazuri:

- a) prezentarea persoanei condamnate în vederea ocupării unui loc de muncă după punerea în libertate;
- b) susținerea unui examen de către persoana condamnată;
- c) menținerea relațiilor de familie ale persoanei condamnate;
- d) pregătirea reintegrării sociale a persoanei condamnate;
- e) participarea persoanei condamnate la înhumarea soțului/soției, unui copil, părinte, frate/soră sau bunic.

(2) Permisiunea de ieșire din penitenciar pe durata unei zile, pentru cazurile prevăzute în alin. (1) lit. a) - d), se poate acorda persoanelor condamnate care execută pedepse privative de libertate în regim închis.

(3) Permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 5 zile, pentru cazurile prevăzute în alin. (1) lit. a) - d), se poate acorda

persoanelor condamnate care execută pedepse privative de libertate în regim semideschis.

(4) Permisuniunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 10 zile, pentru cazurile prevăzute în alin. (1) lit. a) - d), se poate acorda persoanelor condamnate care execută pedepse privative de libertate în regim deschis.

(5) Permisuniunea de ieșire din penitenciar, pentru cazul prevăzut în alin. (1) lit. e), poate fi acordată pe o durată de cel mult 5 zile tuturor persoanelor condamnate, indiferent de regimul de executare, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 68 alin. (1).

SECȚIUNEA a 2-a

Abateri și sancțiuni disciplinare

Abateri disciplinare

Art. 70. - (1) Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

a) prezența în zone interzise sau la ore nepermise în anumite zone din penitenciar ori nerespectarea orei de revenire în penitenciar;

b) tulburarea în orice mod a programului de muncă, a programelor socio-educative care se derulează în penitenciar;

c) procurarea sau deținerea de bani, bunuri sau de alte valori, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

d) comunicarea cu exteriorul prin mijloace de comunicare la distanță, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

e) utilizarea în alte condiții decât cele prevăzute de lege a bunurilor puse la dispoziție de administrația penitenciarului;

f) nerespectarea oricărei obligații care

revine persoanei condamnate la executarea unei pedepse privative de libertate potrivit dispozițiilor prezentei legi, ale regulamentului de aplicare a acesteia, ale ordinelor emise în baza legii și ale regulamentului de ordine interioară a penitenciarului, după punerea acestora la dispoziție potrivit art. 43, dacă aceasta creează un pericol real pentru siguranța sau ordinea în penitenciar.

(2) Răspunderea disciplinară nu exclude răspunderea penală sau civilă a persoanelor condamnate.

(3) Pentru faptele care, potrivit legii penale, constituie infracțiuni, personalul administrației penitenciare are obligația de a sesiza organele de urmărire penală. În acest caz poate fi aplicată, în mod provizoriu, una dintre sancțiunile prevăzute în art. 71.

Sanctiuni disciplinare

Art. 71. - (1) Sancțiunile care pot fi aplicate în cazul săvârșirii abaterilor disciplinare sunt:

- a) avertismentul;
- b) suspendarea dreptului de a participa la activități culturale, artistice și sportive, pe o perioadă de cel mult o lună;
- c) suspendarea dreptului de a presta o muncă, pe o perioadă de cel mult o lună;
- d) suspendarea dreptului de a primi și de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală, pe o perioadă de cel mult 2 luni;
- e) suspendarea dreptului de a primi vizite, pe o perioadă de cel mult 3 luni;
- f) izolarea pentru maximum 10 zile.

(2) Bani, bunurile sau alte valori, procurate sau deținute în alte condiții decât cele prevăzute de lege, se confiscă și se valorifică potrivit legii.

(3) Aplicarea sancțiunilor disciplinare nu poate îngreuna dreptul la apărare, dreptul de petiționare, dreptul la corespondență, dreptul la asistență medicală, dreptul la hrană, dreptul la lumină și dreptul la plimbarea zilnică.

(4) Limitele sancțiunilor disciplinare prevăzute în alin. (1) lit. b) - e) se reduc la jumătate în cazul minorilor.

(5) Sancțiunile prevăzute în alin. (1) lit. d) și e) nu se aplică femeilor însărcinate sau celor care au în îngrijire copii în vârstă de până la un an.

(6) Sancțiunea disciplinară prevăzută în alin. (1) lit. f) nu poate fi aplicată minorilor, femeilor însărcinate ori femeilor care au în îngrijire copii în vârstă de până la un an.

(7) Sancțiunea disciplinară prevăzută în alin. (1) lit. f) poate fi aplicată numai cu avizul medicului. Medicul penitenciarului vizitează zilnic și ori de câte ori este necesar persoanele condamnate care execută această sancțiune disciplinară.

(8) Sancțiunile cu caracter colectiv și sancțiunile corporale sunt interzise.

(9) Mijloacele de imobilizare din dotare, precum și orice mijloc degradant sau umilitor nu pot fi folosite ca sancțiune disciplinară.

Constatarea abaterilor disciplinare

Art. 72. - (1) Abaterile disciplinare se constată de către personalul administrației penitenciare și se consemnează într-un raport de

incident.

(2) Raportul de incident se depune la șeful secției unde este deținută persoana condamnată, în termen de 24 de ore de la data constatării abaterii.

(3) Nerespectarea termenului prevăzut în alin. (2) atrage răspunderea disciplinară a persoanei vinovate pentru nerespectarea termenului.

Procedura disciplinară

Art. 73. - (1) Procedura disciplinară se declanșează de șeful secției unde este deținută persoana condamnată, care sesizează comisia de disciplină.

(2) Comisia de disciplină este formată din directorul penitenciarului, în calitate de președinte, adjunctul acestuia responsabil cu aplicarea regimurilor de deținere, și un supraveghetor ales anual de ceilalți supraveghetori, în calitate de membri.

(3) Directorul penitenciarului desemnează, în termen de 24 de ore de la sesizarea comisiei de disciplină, o persoană din cadrul personalului penitenciarului, alta decât un supraveghetor, să efectueze cercetarea prealabilă. În termen de 5 zile, persoana desemnată prezintă comisiei de disciplină rezultatele cercetării prealabile.

(4) Comisia de disciplină, după ascultarea persoanei condamnate și a oricărei alte persoane care are cunoștință despre împrejurările în care a fost săvârșită fapta, aplică, prin hotărâre scrisă, una dintre sancțiunile disciplinare sau, după caz, clasează dosarul de cercetare disciplinară.

(5) La stabilirea sancțiunii disciplinare se ține seama de gravitatea abaterii, de persoana

condamnatului, de abaterile disciplinare săvârșite anterior, de atitudinea persoanei condamnate după săvârșirea abaterii și în timpul procedurii disciplinare.

(6) Sancțiunile disciplinare aplicate se înscriu într-un registru special, iar dosarul disciplinar și hotărârile comisiei de disciplină se includ în dosarul individual al persoanei condamnate.

(7) În cazul în care, în cursul procedurii disciplinare, comisia de disciplină ia cunoștință despre săvârșirea unei infracțiuni, sesizează organul de urmărire penală competent.

Plângerea împotriva hotărârii comisiei de disciplină

Art. 74. - (1) Împotriva hotărârii comisiei de disciplină, prin care a fost aplicată o sancțiune disciplinară, persoana condamnată poate face plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în termen de 3 zile de la comunicarea hotărârii.

(2) Persoana condamnată este ascultată la locul de deținere, în mod obligatoriu, la judecarea plângerii.

(3) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate poate proceda la ascultarea oricărei alte persoane, în vederea aflării adevărului.

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate soluționează plângerea, prin încheiere motivată, în termen de 3 zile de la primirea acesteia, pronunțând una dintre următoarele soluții:

a) admite plângerea și dispune anularea, revocarea sau modificarea sancțiunii disciplinare aplicate de comisia de disciplină din

penitenciar;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată.

(5) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii.

(6) Contestația se judecă potrivit dispozițiilor art. 460 alin. 2 - 5 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

(7) Plângerea formulată conform alin. (1) și contestația introdusă potrivit alin. (5) nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția celei prevăzute în art. 71 alin. (1) lit. f).

(8) Hotărârea judecătorei este definitivă.

CAPITOLUL 8

Liberarea condiționată

Condițiile de acordare a liberării condiționate

Art. 75. - Persoana condamnată care este stăruitoare în muncă, disciplinată și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberată condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei, în condițiile Codului penal.

Partea din durata pedepsei care este considerată ca executată pe baza

Art. 76. - (1) Pedepsa care este considerată ca executată pe baza muncii prestate sau a instruirii școlare și formării profesionale, în vederea acordării liberării condiționate, se

**muncii prestate sau a
instruirii școlare și
formării profesionale**

calculează după cum urmează:

a) în cazul în care se prestează o muncă remunerată în condițiile prevăzute în art. 59 alin. (1) și (2), se consideră 5 zile executate pentru 4 zile de muncă, în cazul condamnaților majori, și 3 zile executate pentru 2 zile de muncă, în cazul condamnaților minori și tineri;

b) în cazul în care se prestează o muncă neremunerată în condițiile prevăzute în art. 59 alin. (1) și (2), se consideră 4 zile executate pentru 3 zile de muncă, în cazul condamnaților majori, și 2 zile executate pentru o zi de muncă, în cazul condamnaților minori și tineri;

c) în cazul în care munca este prestată în condițiile prevăzute în art. 59 alin. (3), se consideră 4 zile executate pentru 3 zile de muncă;

d) în cazul în care munca este prestată în condițiile prevăzute în art. 59 alin. (4), se consideră 3 zile executate pentru 2 nopți de muncă;

e) în cazul participării la cursuri de școlarizare sau de calificare ori recalificare profesională, se consideră 30 de zile executate pentru absolvirea unui semestru școlar și 15 zile executate pentru absolvirea unui curs de calificare ori recalificare profesională;

f) în cazul elaborării de lucrări științifice publicate sau invenții și inovații brevetate, se consideră 3 zile executate pentru 2 zile de muncă.

(2) Reducerea fracțiunii de pedeapsă care este considerată ca executată pe baza muncii prestate sau a instruirii școlare și formării

profesionale nu poate fi revocată.

**Procedura de
acordare a liberării
condiționate**

Art. 77. - (1) Liberarea condiționată se acordă potrivit procedurii prevăzute în Codul de procedură penală, la cererea persoanei condamnate sau la propunerea comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

(2) Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, cu participarea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în calitate de președinte, propune liberarea condiționată ținând seama de fracțiunea din pedeapsă efectiv executată și de partea din durata pedepsei care este considerată ca executată pe baza muncii prestate, de conduita persoanei condamnate și de eforturile acesteia pentru reintegrarea socială, în special în cadrul activităților educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale, de responsabilitățile încredințate, de recompensele acordate, de sancțiunile disciplinare aplicate și de antecedentele sale penale.

(3) Propunerea comisiei de admitere a liberării condiționate, cuprinsă într-un proces-verbal motivat, împreună cu documentele care atestă mențiunile cuprinse în procesul-verbal, se înaintează judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul de deținere și se comunică persoanei condamnate.

(4) În cazul în care comisia constată că persoana condamnată nu întrunește condițiile

pentru a fi liberată condiționat, în procesul-verbal întocmit potrivit alin. (3) fixează un termen pentru reexaminarea situației acesteia, care nu poate fi mai mare de un an. Totodată, comisia comunică procesul-verbal persoanei condamnate și aduce la cunoștința acesteia, sub semnătură, că se poate adresa direct instanței cu cerere de liberare condiționată.

(5) Când persoana condamnată se adresează direct instanței, cerând liberarea condiționată, odată cu cererea, se trimite și procesul-verbal întocmit de comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, împreună cu documentele care atestă mențiunile cuprinse în acesta.

(6) În vederea soluționării cererii de liberare condiționată a persoanei condamnate sau a propunerii formulate de comisie, instanța poate consulta dosarul individual al persoanei condamnate.

CAPITOLUL 9

Documentele întocmite de administrația penitenciarului

Dosarul individual al persoanei condamnate

Art. 78. - (1) Administrația penitenciarului completează pentru fiecare persoană condamnată care execută o pedeapsă privativă de libertate în penitenciar un dosar individual, la care se atașează dosarul prevăzut în art. 29 alin. (2).

(2) Dosarul individual al persoanei condamnate cuprinde:

a) datele și actul de identitate ale persoanei condamnate;

- b) fotografii din față și din profil;
- c) copie după hotărârea judecătorească de condamnare la pedeapsa privativă de libertate;
- d) mandatul de executare a pedepsei;
- e) anul, luna, ziua și ora la care a început executarea pedepsei;
- f) cazierul judiciar;
- g) fișa dactiloscopică;
- h) documentele întocmite în urma examenelor medicale;
- i) documentele din care rezultă îndeplinirea obligațiilor prevăzute în art. 43 alin. (1) - (3);
- j) documentele referitoare la măsurile luate de către administrația penitenciarului cu privire la exercitarea drepturilor persoanei condamnate la pedeapsa privativă de libertate;
- k) documentele referitoare la participarea persoanei condamnate la activitățile educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, la instruirea școlară și formarea profesională a acesteia;
- l) documentele referitoare la acordarea recompenselor, dosarul disciplinar și sancțiunile disciplinare aplicate în timpul executării pedepsei privative de libertate;
- m) alte documente întocmite în timpul executării pedepsei privative de libertate care privesc regimul de executare a acesteia.

(3) Persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate și apărătorul acesteia au acces, în prezența persoanei anume desemnate de directorul penitenciarului, la dosarul individual.

(4) Dosarul individual poate fi consultat,

cu excepția situațiilor în care acesta este cerut de organele abilitate potrivit legii, numai cu acordul persoanei condamnate și al judecătorului delegat cu executarea pedepselor.

(5) Datele cu caracter personal ale persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate sunt confidențiale, potrivit legii.

Registrele privind persoanele condamnate la pedepse privative de libertate

Art. 79. - Administrația fiecărui penitenciar întocmește următoarele registre privind persoanele condamnate la pedepse privative de libertate:

a) registrul de evidență a primirii persoanelor condamnate, în care se consemnează anul, luna, ziua și ora la care persoana condamnată a fost primită în penitenciar;

b) registrul de evidență a recompenselor acordate persoanelor condamnate;

c) registrul de evidență a sancțiunilor disciplinare aplicate persoanelor condamnate;

d) registrul de evidență a liberării condiționate a persoanelor condamnate;

e) registrul de evidență a punerii în libertate a persoanelor condamnate.

Documente privind decesul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate

Art. 80. - (1) În cazul decesului unei persoane aflate în executarea unei pedepse privative de libertate, directorul penitenciarului înștiințează de îndată familia persoanei decedate sau o persoană apropiată acesteia, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate și Administrația Națională a Penitenciarelor, care sesizează Comisia comună a Ministerului Justiției și Ministerului Sănătății

Publice de analiză a deceselor survenite în sistemul penitenciar.

(2) Certificatul constatator al morții și procesul-verbal al Comisiei comune a Ministerului Justiției și a Ministerului Sănătății Publice de analiză a deceselor survenite în sistemul penitenciar sunt obligatorii.

(3) După decesul persoanei condamnate, soțul/soția sau o rudă până la gradul IV inclusiv ori o altă persoană desemnată de acestea are acces la dosarul individual, dosarul medical, rapoartele de incident, certificatul constatator al morții și orice alt act privitor la decesul persoanei condamnate și poate obține, la cerere, fotocopii ale acestora.

(4) Componenta, organizarea și funcționarea Comisiei comune a Ministerului Justiției și a Ministerului Sănătății Publice de analiză a deceselor survenite în sistemul penitenciar se stabilesc prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului sănătății publice.

(5) Înhumarea persoanei decedate este efectuată de către familie, rude sau alte persoane apropiate acesteia. În absența lor sau în caz de refuz, înhumarea persoanei decedate se face de către primăria din localitatea în a cărei rază teritorială se află penitenciarul.

(6) În cazul producerii decesului persoanei condamnate, ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale survenite în timpul executării pedepsei, urmașii acestuia beneficiază de pensie de urmaș, potrivit legii.

(7) Directorul penitenciarului are obligația de înștiințare prevăzută în alin. (1) și atunci

când persoana condamnată suferă o vătămare corporală gravă, de o boală gravă sau este transferată într-o instituție medicală pentru tratarea unei boli psihice.

TITLUL V

Executarea măsurilor preventive privative de libertate

Centrele de reținere și arestare preventivă și centrele de arestare preventivă

Art. 81. (1) Reținerea și arestarea preventivă în cursul urmăririi penale se execută în centrele de reținere și arestare preventivă, care se organizează și funcționează în subordinea Ministerului Administrației și Internelor, iar arestarea preventivă în cursul judecății se execută în secțiile speciale de arestare preventivă din penitenciare sau în centrele de arestare preventivă de pe lângă penitenciare, care se organizează și funcționează în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Centrele de reținere și arestare preventivă se înființează prin ordin al ministrului administrației și internelor, iar centrele de arestare preventivă se înființează prin ordin al ministrului justiției.

(3) Prin ordin al ministrului administrației și internelor se stabilește penitenciarul în a cărui circumscripție funcționează centrele de reținere și arestare preventivă, iar prin ordin al ministrului justiției se stabilește penitenciarul în a cărui circumscripție funcționează centrele de arestare preventivă.

(4) Organizarea și funcționarea centrelor de reținere și arestare preventivă, precum și a centrelor de arestare preventivă se stabilesc prin

regulament aprobat prin ordin comun al ministrului administrației și internelor și al ministrului justiției.

(5) Măsurile necesare pentru siguranța centrelor de reținere și arestare preventivă, precum și pentru siguranța centrelor de arestare preventivă se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin comun al ministrului administrației și internelor și al ministrului justiției.

Executarea reținerii și a arestării preventive

Art. 82. - (1) Reținerea se execută în temeiul ordonanței prin care s-a dispus reținerea, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală.

(2) Arestarea preventivă se execută în temeiul mandatului de arestare, emis potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală.

(3) Primirea în centrele de reținere și arestare preventivă sau în centrele de arestare preventivă a persoanelor față de care s-au dispus aceste măsuri preventive se face pe baza ordonanței prevăzute în alin. (1) sau, după caz, a mandatului de arestare prevăzut în alin. (2), după ce li se stabilește identitatea.

(4) Centrele de reținere și arestare preventivă și centrele de arestare preventivă sunt obligate să asigure exercitarea drepturilor prevăzute în Codul de procedură penală.

(5) Dispozițiile din titlul IV, Capitolele 3–7, referitoare la condițiile de detenție, drepturile și obligațiile persoanelor condamnate, muncă, activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, recompensare, cu excepția permisiunii de ieșire din penitenciar, și sancțiuni

disciplinare se aplică în mod corespunzător, în măsura în care nu contravin dispozițiilor prevăzute în prezentul titlu.

(6) Persoanele reținute sau arestate preventiv poartă ținută civilă.

(7) Persoanele arestate preventiv, la cererea lor, pot presta o muncă sau pot desfășura activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, în interiorul centrelor de reținere și arestare preventivă sau al centrelor de arestare preventivă, cu avizul judecătorului delegat cu executarea pedepselor.

**Dosarul individual al
persoanei reținute
sau arestate
preventiv**

Art. 83. - (1) Administrația centrului de reținere și arestare preventivă sau a centrului de arestare preventivă completează pentru fiecare persoană reținută sau arestată preventiv un dosar individual, la care se atașează dosarul prevăzut în art. 29 alin. (2).

(2) Dosarul individual al persoanei reținute sau arestate preventiv cuprinde:

a) datele și actul de identitate ale persoanei reținute sau arestate preventiv;

b) fotografii din față și din profil;

c) copie după dispozitivul hotărârii prin care s-a dispus arestarea preventivă, prelungirea sau menținerea arestării preventive;

d) ordonanța de reținere și mandatul de arestare preventivă;

e) anul, luna, ziua și ora la care a început executarea reținerii sau arestării preventive;

f) cazierul judiciar;

g) fișa dactiloscopică;

h) documentele întocmite în urma

examenelor medicale obligatorii prevăzute în art. 51;

i) documentele din care rezultă îndeplinirea obligațiilor prevăzute în art. 43 alin. (1) - (3);

j) documentele referitoare la măsurile luate de către administrația centrului de reținere și arestare preventivă sau a centrului de arestare preventivă cu privire la exercitarea drepturilor persoanei reținute sau arestate preventiv;

k) documentele referitoare la acordarea recompenselor, dosarul disciplinar și sancțiunile disciplinare aplicate în timpul executării reținerii sau arestării preventive;

l) alte documente întocmite în timpul executării reținerii sau arestării preventive.

(3) Persoana reținută sau arestată preventiv și apărătorul acesteia au acces, în prezența persoanei anume desemnate de conducătorul centrului de reținere și arestare preventivă sau de arestare preventivă, la dosarul individual.

(4) Instanța de judecată și procurorul au acces la dosarul individual al persoanei reținute sau arestate preventiv.

(5) Dosarul individual poate fi consultat de organele abilitate potrivit legii, fără acordul persoanei reținute sau arestate preventiv.

(6) Datele cu caracter personal ale persoanelor reținute sau arestate preventiv sunt confidențiale, potrivit legii.

Registrele privind persoanele reținute sau arestate preventiv

Art. 84. - Administrația fiecărui centru de reținere și arestare preventivă și a fiecărui centru de arestare preventivă întocmește următoarele registre privind persoanele reținute sau arestate

preventiv:

a) registrul de evidență a primirii persoanelor reținute sau arestate preventiv, în care se consemnează anul, luna, ziua și ora la care persoana reținută sau arestată a fost primită în centru;

b) registrul de evidență a punerii în libertate a persoanelor reținute sau arestate preventiv;

c) registrul de evidență a recompenselor;

d) registrul de evidență a sancțiunilor disciplinare.

TITLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Dispoziții tranzitorii

Art. 85. - În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate stabilește pentru fiecare persoană condamnată la o pedeapsă privativă de libertate regimul de executare, conform dispozițiilor Codului penal și ale prezentei legi.

Dispoziții finale

Art. 86. - (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 10 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi Guvernul va adopta, prin hotărâre, regulamentul de aplicare a dispozițiilor acesteia.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 23/1969 privind executarea pedepselor, republicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 62 din 2 mai 1973, cu

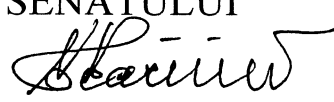
modificările și competențele ulterioare, cu excepția dispozițiilor privitoare la executarea pedepsei la locul de muncă, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2003 privind unele drepturi ale persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 27 iunie 2003, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Bogdan Olteanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București, 4 iulie 2006
Nr. 275